

Deres Sønner og Sønnesønner, den Vige-
gyldighed for dem, at De ikke ville aabne dem
et Tilflugtssted, dersom de skulde være bukkede
under i Kampen. Alle andre Steder er man
betænkt derpaa, alle Steder, hvor Naturen
ikke slaar til. Man taler om Sjælland. I
Sjælland er et saadant Tilflugtssted paa en
meget let Maade at tilveiebringe. Man be-
høver ikke at bygge et Fængsel for Armeen
paa Helgenæs, men man kan finde andre
Punkter, hvor Armeen kan være sikker og
tillige træde i Virksomhed. Det er en
Ubarmhertighed, man udviser overfor en
Armee, der udgaar af Landets Befolkning.
Dersom det var hvervede Tropper, kunde jeg
forstaa denne Ubarmhertighed; men denne
Ubarmhertighed overfor Tropper, der udgaa
af selve Landet, den kan jeg ikke fatte, jeg
kan ikke forstaa den. Hvad mig angaar,
stemmer jeg for Lovens Overgang til 3die
Behandling, forbeholdende mig at se at faae et
Antal andre Medlemmer til at være med
mig til at stille Endringsforslag.

Dinesen: Efter det Foredrag, vi hørte
af det ærede Medlem, der nu satte sig, skal
jeg ikke sige Meget om selve Sagen. Hvad
den angaar, skal jeg væsentligst holde mig til
ham; jeg har i Hovedsagen det samme Syn
paa den som han. Jeg er heller ikke istand
til at se, at vi kunne gjøre Andet eller Bedre
for at forsvare vort Land end at besøfte
Kjøbenhavn. Jeg kommer til denne Slut-
ning derved, at det maa erkjendes, at efter
1864 er Danmark blevet enhver Magt, og-
saa Thyssland, underlegent tilføs, at vi
ikke længere ere istand til at føre et virksomt
Forsvar for Halvøen, og at vi maa ind-
skrænke os til at forsvare Sjælland. Og ere
vi indskrænkede dertil, og kunne vi ikke med
samme Sikkerhed som hidtil forhindre en
Tjende i at gjøre Landgang, saa ser jeg ikke
rettere, end at det er absolut nødvendigt at
stabe en Fæstning, og kan Ingen påavise
noget hensigtsmæssigere Sted dertil end
Hovedstaden, finder jeg, at det bør være
den, og det siges jo af de Allerkfeste af dem,
der forstaa sig bedre paa den Ting end jeg,
og jeg er overbevist om, at vi have baade
Midler til at bygge en saadan Fæstning og
Kræfter til at forsvare den. Der er kun en
enkelt Bemærkning, jeg vil gjøre mod det
ærede Medlem, som sidst talte; hans almin-

delige politiske Udtalelser skal jeg ikke indlade
mig paa. Jeg skal, hvad det angaar, kun
ganske kort sige, at jeg tror, at det høitærede
Medlem har skuffet sig selv ikke saa ubetyde-
lig ved at tage det Standpunkt, han har
taget; han kunde have stillet sig paa et andet
Standpunkt, hvor han kunde have udrettet
Mere i denne Sal, end han har gjort, nem-
lig ved at holde sig til at finde de Feil, der
var til alle Sider, og drage disse frem til
at være Gjenstand for den Belysning, han
var istand til at give dem. Men det fore-
kommer mig, at det ærede Medlem har taget
Parti i større Udstrækning, end det har
visti sig formaalsstjenligt for det Maal, han
sat sig. Den Bemærkning, jeg væsentligst
vilde gjøre overfor ham, er, at jeg finder,
at han er uretfærdig mod Udvalgets Min-
dretal. Ganske vist er jeg enig med ham i
den Betragtning, han anstillede over et enkelt
Medlems Forslag til en Dagsorden; thi
heller ikke jeg kan iudse, at der er nogen
god Mening i denne Dagsorden. Det ærede
Medlem, som har stillet dette Forslag,
maatte jo vide, hvad der er blevet sagt af
den ærede Ordfører for Flertallet, at Flertal-
let ligesaa lidt under denne Form som
under nogen anden vil række Haand til, at
Sagen under de nuværende Omstændigheder
bliver fremmet, og er det Tilfældet, da er
det utvivlsomt klart — jeg nærer ialtsald
ikke nogen Tvivl om, at den ærede Ordfører
har Ret i saa Henseende —, at man nu ikke
vilde vinde det Allermindste, selv om man
vedtog en saadan Dagsorden. Den ærede
Ordfører, det ærede Medlem for Bræsto
Amts 6te Valgkreds (Bjosen), spurgte, hvad
man naaer ved det Andet. Jeg veed ikke,
hvilket Andet han tænker paa; men det er
mig forsaavidt ogsaa ligegyldigt; thi jeg er
overbevist om, at hvilket som helst Andet man
foreslaar, naaer man Intet, fordi Flertallet
Intet vil. Det er imod Mindretallet i Ud-
valget i det Hele, at jeg mener, at det ærede
Medlem fra Middelfart (Monrad) er uret-
færdigt; thi det forekommer mig, at naar Ud-
valget ikke er kommet til at behandle Spørgs-
maalet i alle Enkeltheder, er det lidet nyt-
tigt, om Mindretallet havde givet sig til at
stille Endringsforslag. Sagen vilde ikke
derved være bleven fremmet. En enkelt Ind-
rømmelse, der kunde være gjort, vilde være
bleven tagen til Indtægt af Flertallet, uden